

Besluit van

**houdende regels voor het gebruik
van het burgerservicenummer in
de zorgsector (Besluit gebruik
burgerservicenummer in de zorg)**

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van [...], nr. [...], gedaan in overeenstemming met Onze Minister voor Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties;

Gelet op de artikelen 2, eerste lid, 11, 15 en 17 van de Wet gebruik burgerservicenummer in de zorg en de artikelen 17 en 21, vierde lid, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer;

De Raad van State gehoord (advies van [...], nr. [...]);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van [...], nr. [...], uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister voor Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: Wet gebruik burgerservicenummer in de zorg;
- b. register van zorgaanbieders: register van zorgaanbieders als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de wet;
- c. register van indicatieorganen: register van indicatieorganen als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de wet;
- d. register van zorgverzekeraars: register van zorgverzekeraars als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de wet;
- e. register: register van zorgaanbieders, register van indicatieorganen of register van zorgverzekeraars;
- f. geregistreerde: in een register opgenomen zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar;
- g. SBV-Z: sectorale berichtenvoorziening in de zorg als bedoeld in artikel 10, eerste lid;
- h. beheervoorziening: beheervoorziening als bedoeld in artikel 3 van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer;

- i. systeembeschrijving: systeembeschrijving als bedoeld in artikel 11;
- j. toegangsmiddel: certificaat of ander middel als bedoeld in artikel 17 met inbegrip van de drager van het toegangsmiddel.

HOOFDSTUK II REGISTERS

Artikel 2

Bij ministeriële regeling kan worden bepaald welke gegevens en bescheiden worden verstrekt bij de aanvraag te worden opgenomen in een register.

Artikel 3

Onze Minister stelt, voor zover mogelijk aan de hand van wettelijke voor de hoedanigheid van zorgaanbieder, indicatieorgaan en zorgverzekeraar gestelde vereisten, vast of de aanvraag, bedoeld in artikel 2, is gedaan door onderscheidenlijk een zorgaanbieder, een indicatieorgaan of een zorgverzekeraar.

Artikel 4

De aanvraag, bedoeld in artikel 2, wordt afgewezen indien deze niet is gedaan door een zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar.

Artikel 5

1. In het register van zorgaanbieders wordt per inschrijving opgenomen:

a. indien de geregistreerde een natuurlijke persoon is:

1°. geslachtsnaam;

2°. voornamen;

3°. geboortedatum;

4°. geboorteplaats;

5°. titel in de zin van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg;

b. indien de geregistreerde een rechtspersoon is: naam;

c. indien de geregistreerde een zorgaanbieder is als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c, sub 2°, van de Kwaliteitswet zorginstellingen: naam van de instelling;

2. In het register van indicatieorganen en zorgverzekeraars wordt per inschrijving opgenomen de naam van onderscheidenlijk het indicatieorgaan en de zorgverzekeraar.

3. In de registers wordt voorts per inschrijving opgenomen:

a. aard van de gegevens en bescheiden aan de hand waarvan is vastgesteld dat de geregistreerde een zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar is;

b. datum van opname in het register;

c. adres van vestiging;

d. gegevens met betrekking tot verstrekte en ingetrokken toegangsmiddelen.

4. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de gegevens in het register.

Artikel 6

De geregistreerde stelt Onze Minister onmiddellijk op de hoogte van een wijziging van de in het register opgenomen gegevens en van andere omstandigheden die van belang kunnen zijn voor het schorsen of doorhalen van de inschrijving.

Artikel 7

Zolang de inschrijving van een zorgaanbieder in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, is geschorst, is zijn inschrijving in het register van zorgaanbieders geschorst.

Artikel 8

De inschrijving in het register wordt doorgehaald:

- a. op verzoek van de geregistreerde;
- b. indien de geregistreerde geen zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar meer is.

Artikel 9

1. Onze Minister deelt aan een ieder die daarom verzoekt mede of:

- a. een natuurlijke persoon of rechtspersoon staat ingeschreven;
- b. een aan een geregistreerde verstrekt toegangsmiddel geldig is.

2. Indien het verzoek wordt gedaan door de SBV-Z, wordt de mededeling, bedoeld in het eerste lid, te allen tijde onmiddellijk gedaan.

HOOFDSTUK III SBV-Z

Artikel 10

1. Er is een sectorale berichtenvoorziening in de zorg, waarvan deel uitmaken:

- a. voorzieningen door tussenkomst waarvan zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars gebruik kunnen maken van de beheervoorziening;
- b. voorzieningen met behulp waarvan aan een cliënt een overzicht gegeven kan worden van het gebruik dat zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars van de voorzieningen, bedoeld onder a, hebben gemaakt teneinde het burgerservicenummer van de cliënt vast te stellen.

2. Onze Minister is verantwoordelijk voor de SBV-Z.

Artikel 11

1. Onze Minister stelt een systeembeschrijving voor de SBV-Z vast.
2. De systeembeschrijving bevat een beschrijving van:
 - a. de hoofdlijnen van de inrichting van de SBV-Z;
 - b. de inrichting en werking van de voorzieningen, bedoeld in artikel 10, eerste lid, met inbegrip van de wijze waarop de uitwisseling van gegevens door de SBV-Z met een zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar enerzijds en de beheervoorziening anderzijds, plaatsvindt;
 - c. de wijze waarop de SBV-Z het geautomatiseerde systeem van een zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar in staat stelt aan te sluiten op de SBV-Z;
 - d. de gevallen waarin en de wijze waarop aantekening wordt gehouden van het gebruik dat van de SBV-Z wordt gemaakt;
 - e. de hoofdlijnen van het beheer van de SBV-Z.

Artikel 12

Onze Minister zorgt er voor dat de SBV-Z functioneert op een wijze die overeenstemt met de systeembeschrijving.

Artikel 13

1. Onze Minister draagt zorg voor de nodige maatregelen van technische en organisatorische aard ter beveiliging van de gegevens die de SBV-Z verwerkt tegen verlies of aantasting van deze gegevens en tegen onbevoegde kennisneming, opneming, wijziging, verwijdering of verstrekking van deze gegevens.
2. Onze Minister draagt zorg voor de nodige maatregelen van technische en organisatorische aard ter beveiliging van de SBV-Z tegen onbevoegd gebruik en belemmering van de goede werking van de voorzieningen, bedoeld in artikel 10, eerste lid.
3. De maatregelen, bedoeld in het eerste en tweede lid, hebben ten minste betrekking op:
 - a. personen die werkzaam zijn voor Onze Minister;
 - b. de toegang tot de SBV-Z, met inbegrip van de verbindingen met de SBV-Z;
 - c. de toegang tot gebouwen en ruimten waar de SBV-Z of onderdelen daarvan aanwezig zijn;
 - d. de apparatuur en de programmatuur van de SBV-Z;
 - e. de gegevens en het beheer van de gegevens die door de SBV-Z zijn vastgelegd en bewaard;
 - f. het geval dat de geheimhouding van door de SBV-Z verwerkte gegevens is geschaad;
 - g. het voorkomen van calamiteiten en het afhandelen daarvan.

Artikel 14

Zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars kunnen uitsluitend door tussenkomst van de SBV-Z gebruik maken van de

voorzieningen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder c en d, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer.

Artikel 15

De zorgaanbieder, het indicatieorgaan en de zorgverzekeraar die is aangesloten op de SBV-Z draagt zorg dat de verbinding van zijn geautomatiseerde systeem met de SBV-Z en de uitwisseling van gegevens tussen zijn geautomatiseerde systeem en de SBV-Z functioneren op een wijze die overeenstemt met hetgeen daarover in de systeembeschrijving is vastgelegd.

Artikel 16

Bij ministeriële regeling worden met betrekking tot het onderzoek, bedoeld in artikel 21, derde lid, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer, bepaald:

- a. de wijze van uitvoering van het inhoudelijke deel van het onderzoek, betreffende de betrouwbaarheid van de SBV-Z;
- b. de wijze van uitvoering van het procesdeel van het onderzoek, betreffende het bewaren en herstellen van gegevens en de beveiliging van de SBV-Z;
- c. de wijze van uitvoering van het privacydeel van het onderzoek, betreffende de wijze waarop de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van cliënten en andere personen, in het kader van de SBV-Z wordt gewaarborgd;
- d. de beoordelingscriteria voor de onderdelen, bedoeld onder a, b en c.

HOOFDSTUK IV TOEGANGSMIDDELEN

Artikel 17

Onze Minister kan op aanvraag de volgende middelen verschaffen waarmee de geregistreerde toegang kan verkrijgen tot de SBV-Z:

- a. een certificaat dat is verankerd in het Staat der Nederlanden Root CA Certificaat;
- b. een bij ministeriële regeling aangewezen middel.

Artikel 18

Bij ministeriële regeling kan worden bepaald welke gegevens en bescheiden worden verstrekt bij de aanvraag van een toegangsmiddel.

Artikel 19

1. De aanvraag, bedoeld in artikel 17, wordt toegekend, tenzij:
 - a. het niet is gedaan door een geregistreerde;
 - b. de aanvraag een certificaat betreft en de geregistreerde niet voldoet aan de vereisten voor de toekenning van een certificaat;

c. de aanvraag een ander toegangsmiddel dan een certificaat betreft en de geregistreerde niet voldoet aan de bij ministeriële regeling gestelde regels voor de toekenning van dat toegangsmiddel.

2. Onze Minister verstrekt het toegekende toegangsmiddel desgevraagd aan de geregistreerde, tenzij:

a. het een certificaat betreft en de geregistreerde niet voldoet aan de vereisten voor het verstrekken van een certificaat;

b. het een ander toegangsmiddel dan een certificaat betreft en de geregistreerde niet voldoet aan de bij ministeriële regeling gestelde regels voor de verstrekking van dat toegangsmiddel.

Artikel 20

1. Onze Minister brengt de geregistreerde een vergoeding voor het certificaat in rekening die ten hoogste kostendekkend is.

2. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vergoeding van het certificaat, waarbij in afwijking van het eerste lid kan worden bepaald dat geen vergoeding in rekening wordt gebracht voor daarbij aan te wijzen categorieën certificaten die gedurende een daarbij aan te wijzen periode worden verstrekt.

3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vergoeding van een ander toegangsmiddel dan een certificaat.

Artikel 21

1. De geregistreerde gebruikt het toegangsmiddel uitsluitend overeenkomstig de bestemming van dat toegangsmiddel.

2. De geregistreerde treft passende maatregelen om het toegangsmiddel te beveiligen tegen beschadiging, verlies en onrechtmatig gebruik.

3. De geregistreerde doet Onze Minister onmiddellijk mededeling van omstandigheden die van belang kunnen zijn voor het wijzigen of intrekken van het toegangsmiddel.

4. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het beheer, de beveiliging, het gebruik en de intrekking van het toegangsmiddel.

Artikel 22

Het toegangsmiddel kan worden ingetrokken:

a. indien het toegangsmiddel niet is verstrekt op grond van artikel 19, tweede lid, onder a of b;

b. indien de vergoeding, bedoeld in artikel 20, niet is voldaan;

c. indien de inschrijving in het register is geschorst of is doorgehaald;

d. indien het toegangsmiddel beschadigd, verloren of defect is;

e. indien het toegangsmiddel onrechtmatig gebruikt is;

f. indien de werking van het toegangsmiddel aangetast is;

- g. indien de geregistreerde niet voldoet aan de aanwijzingen of regels met betrekking tot het beheer, de beveiliging, het gebruik en de intrekking van het toegangsmiddel;
- h. in andere, bij ministeriële regeling te bepalen gevallen.

Artikel 23

Bij ministeriële regeling wordt de geldigheidsduur van het toegangsmiddel bepaald.

Artikel 24

De geregistreerde verkrijgt geen recht van eigendom of rechten van intellectuele eigendom op het toegangsmiddel.

HOOFDSTUK V VASTSTELLEN IDENTITEIT CLIENT

Artikel 25

Artikel 5, aanhef en onder a, van de wet geldt niet voor apothekers.

Artikel 26

1. Indien het vaststellen van de identiteit van een cliënt door een zorgaanbieder overeenkomstig het bij of krachtens de artikelen 5, 6 en 17 van de wet bepaalde onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost, gebruikt de zorgaanbieder in afwijking van de artikelen 4, 8 en 9 van de wet geen burgerservicenummer.

2. In de gevallen, bedoeld het eerste lid:

a. neemt de zorgaanbieder de volgende gegevens van de cliënt in zijn administratie op:

- 1°. geslachtsnaam;
- 2°. voornamen;
- 3°. geboortedatum;
- 4°. postcode van het woonadres;
- 5°. huisnummer van het woonadres; en

b. vermeldt de zorgaanbieder de gegevens, bedoeld in onderdeel a, bij het verstrekken van persoonsgegevens met betrekking tot de verlening van, indicatiestelling voor of verzekering van zorg aan een zorgaanbieder, een indicatieorgaan of een zorgverzekeraar.

Artikel 27

In afwijking van artikel 26 kan het burgerservicenummer worden gebruikt door apothekers en bij zorg die per telefoon of per elektronische bericht aan de cliënt wordt verleend, indien:

a. de zorgaanbieder de identiteit van de cliënt aan de hand van de volgende gegevens van de cliënt controleert:

- 1°. geslachtsnaam;
- 2°. voornamen;
- 3°. geboortedatum;
- 4°. postcode van het woonadres;

- 5°. huisnummer van het woonadres; en
- b. de zorgaanbieder bij het verstrekken van het burgerservice-nummer vermeldt dat de identiteit van de cliënt niet is vastgesteld.

Artikel 28

Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de aan de gegevensverwerking, bedoeld in artikel 26, tweede lid, en artikel 27, te stellen beveiligingseisen.

HOOFDSTUK V OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 29

In afwijking van artikel 22a van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer verwijderd een zorgaanbieder, een indicatieorgaan en een zorgverzekeraar het sociaal-fiscaalnummer van een cliënt waarover onderscheidenlijk de zorgaanbieder, het indicatieorgaan en de zorgverzekeraar op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet beschikt, binnen [PM] na inwerkingtreding van de wet uit de administratie, tenzij onderscheidenlijk de zorgaanbieder, het indicatieorgaan en de zorgverzekeraar:

- a. met inachtneming van artikel 7 van de wet heeft vastgesteld dat het sociaal-fiscaalnummer gelijk is aan het burgerservicenummer van de cliënt en
- b. het nummer vervolgens als burgerservicenummer in de administratie heeft opgenomen.

Artikel 30

1. In afwijking van de artikelen 2, 3 en 4 wordt in het register van zorgaanbieders opgenomen elke zorgaanbieder die een op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit geldige overeenkomst terzake van een certificaat heeft gesloten met de Staat der Nederlanden.

2. In afwijking van artikel 18 wordt de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid gelijkgesteld met een aanvraag als bedoeld in artikel 17.

3. In afwijking van artikel 19, eerste lid, wordt het certificaat op de aanvraag, bedoeld in het tweede lid, van rechtswege toegekend op het tijdstip dat de overeenkomst met inachtneming van de daarvoor geldende opzeggingstermijn door Onze Minister is opgezegd.

4. In afwijking van artikel 19, tweede lid, blijft verstrekking van het certificaat, bedoeld in het derde lid, achterwege.

5. Het toegekende certificaat, bedoeld in het derde lid, is het certificaat waarover de geregistreerde op het tijdstip, bedoeld in het derde lid, beschikt uit hoofde van de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 31

Onze Minister benoemt een functionaris voor de gegevensbescherming als bedoeld in artikel 62 van de Wet bescherming persoonsgegevens, die toeziet op de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van de registers, de SBV-Z en de toegangsmiddelen.

Artikel 32

De artikelen van dit besluit treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 33

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit gebruik burgerservice-nummer in de zorg.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

H. Hoogervorst

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Inleiding

De wet gebruik burgerservicenummer in de zorg, verder te noemen: 'de wet', regelt dat binnen de zorgsector gebruik gemaakt wordt van het burgerservicenummer. Ter verbetering van de kwaliteit en de efficiency van de zorg en ter bestrijding van fraude is het van belang dat eenduidig kan worden vastgesteld op welke persoon bepaalde medische en financieel-administratieve gegevens betrekking hebben. Door middel van het burgerservicenummer wordt beoogd met hoge mate van zekerheid te waarborgen dat persoonsgegevens op een bepaalde cliënt betrekking hebben. Zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars dienen het burgerservicenummer van de cliënt in hun administratie op te nemen bij het vastleggen van persoonsgegevens. Tevens dienen zij het burgerservicenummer te vermelden bij de onderlinge uitwisseling van de persoonsgegevens van hun cliënten.

De wet bevat een aantal delegatiebepalingen op grond waarvan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels gesteld worden. Met dit besluit is daarvan gebruik gemaakt voor:

- het instellen van een sectorale berichtenvoorziening in de zorg;
- het inrichten van de registers van zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars;
- het verstrekken van middelen waarmee toegang tot de sectorale berichtenvoorziening kan worden verkregen;
- een uitzondering op de plicht de identiteit van de cliënt vast te stellen;
- de situatie dat de identiteit van de cliënt niet vastgesteld kan worden.

Vaststellen burgerservicenummer

De waarborg dat persoonsgegevens op een bepaalde cliënt betrekking hebben bestaat pas wanneer de cliënt geïdentificeerd is en wanneer gecontroleerd is wat het burgerservicenummer van de cliënt is (artikel 5 van de wet). Om met het laatste te beginnen, voor deze controle wordt in beginsel de beheervoorziening als bedoeld in de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer (Wabb) benaderd (artikel 7 van de wet). Gezien de verwachting dat er vanuit de zorgsector een fors beroep zal worden gedaan op de beheervoorziening als bedoeld in de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer (Wabb), is ervoor gekozen met dit besluit op basis van artikel 17 van de Wabb een sectorale berichtenvoorziening in de zorg (SBV-Z) in te stellen.

Ingevolge artikel 14 van de wet kunnen uitsluitend geregistreerde zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars de SBV-Z raadplegen. In dit besluit wordt op basis van artikel 15, eerste en

tweede lid, van de wet de registratie van zorgaanbieders, zorgverzekeraars en indicatieorganen uitgewerkt.

Aan geregistreeerde zorgaanbieders, zorgverzekeraars en indicatieorganen worden middelen verstrekt waarmee zij toegang kunnen krijgen tot de SBV-Z (artikel 15, derde tot en met vijfde lid, van de wet). Het onderhavige besluit regelt de uitgifte van die middelen. Daarbij wordt in de overgangsbepalingen ook rekening gehouden met certificaten die reeds aan zorgaanbieders verstrekt zijn en die als toegangsmiddel kunnen dienen.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) beheert en bekostigt de SBV-Z en de registers. De uitgifte van de toegangsmiddelen voor de SBV-Z wordt verzorgd door de Minister van VWS. De introductie van de toegangsmiddelen wordt gefinancierd door de Minister van VWS. Daarna worden de kosten voor de toegangsmiddelen in rekening gebracht bij zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars.

Vaststellen identiteit

Zorgaanbieders zijn verplicht de identiteit en het burgerservicenummer van de cliënt te controleren wanneer de cliënt zich voor de eerste maal tot de zorgaanbieder wendt ter verkrijging van zorg en daarna voor zover dat redelijkerwijs nodig is om zich ervan te vergewissen dat hij de juiste persoon voor zich heeft. Aldus is het verband tussen de cliënt, het burgerservicenummer en de te verwerken medische gegevens gewaarborgd.

Voor één specifieke categorie zorgaanbieders, te weten de apothekers, is het voor het waarborgen van het verband tussen cliënt, burgerservicenummer en persoonsgegevens in de regel niet nodig dat de cliënt geïdentificeerd wordt. In het onderhavige besluit wordt op grond van artikel 2 van de wet bepaald dat de verplichting de identiteit van de cliënt vast te stellen wanneer de cliënt zich voor de eerste maal tot de zorgaanbieder wendt ter verkrijging van zorg, niet geldt voor apothekers. Zij blijven wel gehouden de identiteit van de cliënt vast te stellen indien dat redelijkerwijs nodig is om zich ervan te vergewissen dat het burgerservicenummer betrekking heeft op de cliënt wiens persoonsgegevens hij verwerkt.

Verder worden in dit besluit op grond van artikel 11 van de wet regels omtrent de gegevensverwerking gesteld voor de situatie waarin het vaststellen van de identiteit van de cliënt onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost. In die situatie mag het burgerservicenummer niet gebruikt worden en moeten alternatieve persoonsidentificerende gegevens verwerkt worden. Bij wijze van uitzondering mag het burgerservicenummer dan wel gebruikt worden door apothekers en bij zorg die per telefoon of per elektronisch bericht wordt verleend, mits alternatieve persoonsidentificerende gegevens beschikbaar zijn en bij het verstrekken van het burgerservicenummer vermeld wordt dat de identiteit van de cliënt niet is vastgesteld.

Bescherming persoonsgegevens

Voor het beheer van de registers en de SBV-Z, alsmede voor de uitgifte van de toegangsmiddelen, worden persoonsgegevens verwerkt. Ter uitvoering van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) draagt de Minister van VWS zorg voor de nodige technische en organisatorische voorzieningen ter beveiliging van de gegevensverwerking voor het register, de SBV-Z en de toegangsmiddelen tegen verlies of aantasting en tegen onbevoegde kennisgeving, wijziging en verstrekking van die gegevens. Dat geschiedt op de voet van de ter zake voor de Rijksdienst geldende voorschriften. In dit verband is vooral het Besluit voorschrift informatiebeveiliging rijksdienst 1994 (Stcrt. 1994, nr. 173) vermeldenswaard. De beveiligingsmaatregelen maken onderdeel uit van de systeembeschrijving van de SBV-Z (artikel 13).

Ook de houder van een toegangsmiddel heeft uit hoofde van de Wbp beveiligingsmaatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat het toegangsmiddel wordt ingezet bij onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens. Bij ministeriële regeling kunnen specifieke beveiligingseisen worden gesteld (artikel 21).

Voorts voorziet artikel 62 van de Wbp in de mogelijkheid om, onverlet de bevoegdheden van het College bescherming persoonsgegevens, een functionaris gegevensbescherming te benoemen die toeziet op de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van de registers, de SBV-Z en de toegangsmiddelen. Dit besluit bepaalt dat ten behoeve van het toezicht op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de registers, de SBV-Z en de toegangsmiddelen een functionaris gegevensbescherming wordt benoemd (artikel 31).

Behalve over de gegevensverwerking in het kader van de registers, de SBV-Z en de toegangsmiddelen, regelt dit besluit ook de verwerking door zorgaanbieders van persoonsgegevens van cliënten waarvan de identiteit niet vastgesteld kan worden. Vanzelfsprekend is ook daarop de Wbp van toepassing. In verband met de bescherming van die gegevens voorziet dit besluit in de mogelijkheid bij ministeriële regeling nadere beveiligingseisen te stellen (artikel 28).

Niet in de laatste plaats is voor een correcte verwerking van persoonsgegevens van belang dat de voorganger van het burgerservicenummer, te weten het sociaal-fiscaalnummer, niet in de zorgsector in omloop blijft. In dit besluit is een overgangsregeling getroffen die er toe leidt dat de huidige sociaal-fiscaalnummers in korte tijd uit de zorgsector verdwijnen.

[PM: advies CBP]

Administratieve lasten

De administratieve lasten met betrekking tot de inschrijving en mutaties in de registers, het opvragen en verifiëren van het burgerservicenummer bij de SBV-Z, de verwerking van gegevens van cliënten waarvan de identiteit niet vastgesteld kan worden en de invoering van het burgerservicenummer, zijn reeds in beeld gebracht in de memorie van toelichting van de wet gebruik burgerservicenummer in de zorg.

[PM: advies Acta!]

Artikelsgewijs

Artikel 2

De wet schrijft voor dat zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars op hun verzoek worden opgenomen in de registers (artikel 14, eerste lid). Inschrijving in de registers staat uitsluitend open voor zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars in de zin van de wet. Alleen zij zijn gerechtigd het burgerservicenummer te gebruiken. De bij wijze van aanvraag te overleggen gegevens en bescheiden vormen de grondslag voor de beoordeling of de aanvrager tot de gesloten groep gebruikers van het burgerservicenummer behoort. Bij ministeriële regeling wordt gepreciseerd welke gegevens overgelegd dienen te worden.

Artikel 3

De beoordeling of de aanvrager tot de gesloten groep gebruikers van het burgerservicenummer behoort, geschiedt, indien mogelijk, aan de hand van de eisen die bij of krachtens wet gesteld worden aan de hoedanigheid van zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar. Hieronder volgt een overzicht van dergelijke vereisten.

Voor zorgaanbieders wordt getoetst aan:

- een toelating als bedoeld in artikel 5 van de Wet toelating zorginstellingen;
- een inschrijving in een register als bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg;
- voor wat betreft een getuigschrift waaruit blijkt dat de aanvrager met goed gevolg het afsluitende examen heeft afgelegd van een opleiding tot een beroep waarop het stelsel van opleidingstijtelbescherming in de zin van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg van toepassing is: het Centraal register beroepsopleidingen, bedoeld in artikel 6.4.1 van de Wet educatie en beroepsonderwijs.

Daarnaast kan voor beroepsuitoefenaars waarvan de opleiding krachtens artikel 34, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg is geregeld of aangewezen, acht geslagen worden op het Kwaliteitsregister paramedici. De aanmelding voor dit register gebeurt weliswaar op vrijwillige basis, maar

er wordt pas tot inschrijving overgegaan nadat een toets is uitgevoerd die overeenkomt met de toets voor het register van zorgaanbieders.

Voor indicatieorganen wordt getoetst aan:

- bescheiden inzake een door burgemeester en wethouders getroffen voorziening als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten;
- statuten van en een beschikking omtrent verlening of vaststelling van een subsidie ten behoeve van een stichting als bedoeld in artikel 4 van de Wet op de jeugdzorg.

Voor zorgverzekeraars wordt getoetst aan:

- mededelingen van de Pensioen- & Verzekeringskamer in de Staatscourant uit hoofde van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993. Naar verwachting komt er binnenkort een openbaar register van verzekeraars (artikel 1:93 van het voorstel van de Wet op het financieel toezicht (Kamerstukken II 2003/04, 29708));
- meldingen aan het College van toezicht op de zorgverzekeringen als bedoeld in artikel 25 en artikel 30 van de Zorgverzekeringswet en artikel 33 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

Artikel 5

In het register wordt een minimale set gegevens opgenomen. Het betreft de gegevens die noodzakelijk zijn om vast te kunnen stellen welke persoon of rechtspersoon ingeschreven staat, wat de grondslag voor de inschrijving is en op welke wijze de ingeschrevene bereikt kan worden. Verder worden per geregistreerde de toegangsmiddelen geadministreerd. Bij ministeriële regeling kan nader worden bepaald welke gegevens daartoe in het register worden opgenomen. Tevens kan bij ministeriële regeling worden vastgelegd hoe de gegevens in het register worden verwerkt.

Artikel 6

Uit het oogpunt van de betrouwbaarheid van de registers spreekt het voor zich dat een zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar wijzigingen van geregistreerde gegevens onmiddellijk doorgeeft aan het register.

Artikelen 7 en 8

Inschrijving in het register is in beginsel voor onbepaalde tijd. Uitschrijven gebeurt alleen op verzoek van ingeschrevene of als ingeschrevene niet langer zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar is. Dit is bijvoorbeeld het geval bij overlijden van een individuele zorgverlener of opheffing van een zorginstelling. Onvoorwaardelijke schorsing van de inschrijving in het BIG-register of de ten uitvoerlegging van een voorwaardelijke schorsing van de inschrijving in het BIG-register leidt van rechtswege tot schorsing van de inschrijving in het register van zorgaanbieders.

Artikel 9

De functie van het register is bij te houden wie gebruik mag maken van de SBV-Z. Desgevraagd zal de Minister van VWS aan de SBV-Z terstond laten weten of iemand in het register is opgenomen en of het toegangsmiddel waarmee de SBV-Z benaderd wordt niet ingetrokken of verlopen is.

Van (rechts)personen die geregistreerd staan als zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar is boven elke twijfel verheven dat het een persoon is die het burgerservicenummer in overeenstemming met de wet mag gebruiken. Om die reden is het, onder meer voor cliënten in de zorgsector, van belang dat het register openbaar is. Aangezien een certificaat ook in ander elektronisch verkeer dan met de SBV-Z benut kan worden, is tevens van belang dat aan de hand van het register de geldigheid van het certificaat nagegaan kan worden.

Artikelen 10 tot en met 16

De SBV-Z fungeert voor gebruikers in de zorgsector als toegangspoort tot de beheervoorziening voor het burgerservicenummer. De regels voor de SBV-Z zijn analoog aan de regels van de beheervoorziening voor het burgerservicenummer zoals opgenomen in het Besluit burgerservicenummer. Het is immers vooral uit het oogpunt van verwerkingscapaciteit dat de SBV-Z wordt geplaatst tussen de gebruikers van het burgerservicenummer in de zorgsector enerzijds en de beheervoorziening voor het burgerservicenummer anderzijds.

De wijze waarop de SBV-Z functioneert wordt neergelegd in een systeembeschrijving. De centrale functie is dat zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars via de SBV-Z kunnen na gaan:

- of aan een bepaald persoon al een burgerservicenummer is toegekend en zo ja, welk burgerservicenummer;
- aan welk persoon een bepaald burgerservicenummer is toegekend;
- of het document, met behulp waarvan een persoon zich identificeert, een document wettelijk identificatiedocument is in de zin van de Wet op de identificatieplicht.

De SBV-Z bevat zelf geen gegevensbestanden om bovenstaande vragen te kunnen beantwoorden, maar toetst de verificatievragen bij de beheervoorziening voor het burgerservicenummer. Vervolgens worden de verzochte inlichtingen door de SBV-Z aan de betreffende gebruiker geleverd.

Een belangrijk element van de systeembeschrijving is de aansluiting van zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars op de SBV-Z. De toegangsmiddelen spelen daarbij een cruciale rol. Aan de hand van het toegangsmiddel kan, zonodig in combinatie met raadpleging van de registers, vastgesteld worden of de SBV-Z

wordt benaderd door een zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar.

Naast bovenstaande voorzieningen bevat de SBV-Z ook voorzieningen waarmee aan een cliënt een overzicht gegeven kan worden van het gebruik dat zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars hebben gemaakt van de SBV-Z teneinde het burgerservicenummer van de betreffende cliënt vast te stellen. Hiertoe wordt het gebruik van de SBV-Z geregistreerd. Hiervoor wordt ook wel de term 'loggen' gebruikt. Bij het loggen worden gegevens bewaard over het gebruik van de SBV-Z, waaruit duidelijk wordt wie, wanneer, met welke gegevens het burgerservicenummer heeft geverifieerd via de SBV-Z.

Artikel 17

Ingevolge artikel 15, derde lid, van de wet geeft inschrijving in het register recht op een middel waarmee toegang kan worden verkregen tot de SBV-Z. In het jaar 2005 is het Centraal informatiepunt beroepen gezondheidszorg (CIBG) gestart met het uitgeven van certificaten aan zorgaanbieders. Met die certificaten kunnen zij gegevens uitwisselen in het kader van het Elektronisch Patiëntendossier (EPD). Met behulp van een certificaat kan bij elektronische communicatie door de ontvanger van een bericht worden vastgesteld wie de verzender van het bericht is en of dit een zorgaanbieder, zorgverzekeraar dan wel een indicatieorgaan betreft. Een certificaat kan worden aangebracht op een pas die kan worden herleid tot een individu of in een programma dat kan worden herleid tot een geautomatiseerd systeem. Zo'n individu kan zelf een zorgaanbieder zijn of werkzaam zijn bij een zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar. Zo'n systeem behoort toe aan een zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar.

In het kader van de aanstaande wettelijke regeling van het EPD is het kabinet voornemens de certificaten van het CIBG voor te schrijven bij het gebruik van het EPD. Dat biedt de optimale waarborgen voor de bescherming van de privacy bij de verwerking van de medische persoonsgegevens. Alsdan ligt het uit praktisch oogpunt voor de hand om direct bij het gebruik van het burgerservicenummer in de zorg op facultatieve basis deze certificaten uit te geven. Immers, dergelijke certificaten kunnen ook worden benut in het verkeer tussen zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars met de SBV-Z. Aan de hand van een certificaat kan de SBV-Z vaststellen of een verzoek, dat binnenkomt ter verificatie van een burgerservicenummer, afkomstig is (van een systeem) van een persoon of rechtspersoon die gerechtigd is het burgerservicenummer te gebruiken.

Certificaten die worden uitgegeven door de Minister van VWS, zijn uiteindelijk te herleiden tot het stamcertificaat van de Staat der Nederlanden (Stcrt. 2003, nr. 72). Dat betekent dat de uitgifte van de certificaten moet voldoen aan de eisen van de Public Key Infrastructuur voor de overheid (PKI_o). Deze structuur is ingesteld

door de Ministerraad. Hoeksteen van de PKI is het zogeheten Programma van Eisen. Daarin staan onder meer de organisatorische en technische maatregelen die uitgevers van certificaten heeft te treffen ter verzekering van veilige en betrouwbare elektronische communicatie met behulp van certificaten. Het Programma van Eisen is vastgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties en is gebaseerd op Richtlijn nr. 1999/93/EG van het Europese Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 december 1999 betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen (PbEG L 13), zoals geïmplementeerd met de Wet elektronische handtekeningen (Stb. 2003, 199), alsmede op diverse relevante internationale normen, zoals van het Europees Normalisatie-instituut voor Telecommunicatie (ETSI) en van het Europese Comité voor Standaardisatie (CEN). Voor meer informatie wordt hier verwezen naar <http://www.pkioverheid.nl>.

Op basis van het stamcertificaat worden drie soorten certificaten uitgegeven:

- een handtekeningcertificaat. Dit is een gekwalificeerd certificaat als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel ss, van de Telecommunicatiewet;
- een authenticiteitcertificaat. Dit is een elektronische bevestiging die gegevens voor het verifiëren van de herkomst van een elektronisch bericht verbindt met een bepaalde persoon of rechtspersoon;
- een vertrouwelijkheidcertificaat. Dit is een elektronische bevestiging die gegevens voor het bewerkstelligen van de vertrouwelijkheid van een elektronisch bericht verbindt met een bepaalde persoon of rechtspersoon.

Vooralsnog zullen bij wijze van toegangsmiddelen tot de SBV-Z uitsluitend certificaten uitgegeven worden. Omdat de certificaten ook de andere toepassingsmogelijkheden dan het verkrijgen van toegang tot de SBV-Z kennen, zoals het gebruik voor het EPD, en omdat de certificaten in eerste instantie kosteloos worden verstrekt, mag op een brede verspreiding van de certificaten gerekend worden. Desalniettemin voorziet het onderhavige besluit in de mogelijkheid ook andere toegangsmiddelen voor de SBV-Z te creëren. De behoefte aan andere toegangsmiddelen kan bijvoorbeeld ontstaan als gevolg van nieuwe technologische ontwikkelingen of wanneer in de praktijk wegens onvoorziene omstandigheden zou blijken dat de certificaten in het verkeer met de SBV-Z niet optimaal functioneren.

Een toegangsmiddel wordt verstrekt aan een in een register ingeschreven zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar. Het is mogelijk dat aan één zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar meerdere toegangsmiddelen worden verschaft.

Artikel 18

Bij de aanvraagprocedure zal er rekening mee worden gehouden dat aan één zorgaanbieder, indicatieorgaan of zorgverzekeraar

meerdere toegangsmiddelen kunnen worden verschaft. Op die manier wordt voorkomen dat zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars niet voor elk toegangsmiddel steeds dezelfde gegevens en bescheiden hoeven te verstrekken. Welke gegevens en bescheiden overgelegd dienen te worden, kan bij ministeriële regeling nader worden bepaald.

Artikel 19

In deze bepaling wordt een onderscheid gemaakt tussen de toekenning en de verstrekking van een toegangsmiddel. De reden hiervoor is dat de verstrekking zelf met afzonderlijke waarborgen omgeven is, zoals de noodzaak tot identificatie bij uitgifte. Certificaten bieden garanties omtrent de herkomst, de vertrouwelijkheid en de ondertekening van elektronische berichten. Een certificaat legt derhalve een verband tussen een elektronisch bericht en een (rechts)persoon. Daarom is een belangrijke waarborg voor het verstrekken van een certificaat is dat het wordt uitgereikt aan de persoon waarop het certificaat betrekking heeft.

Artikel 20

In eerste instantie draagt de Minister van VWS de kosten voor de certificaten. Na deze introductieperiode zal maximaal een kosten-dekkende vergoeding in rekening worden gebracht.

Artikel 21

Aan zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars wordt een aantal verplichtingen opgelegd die strekken tot een veilig en correct gebruik van het toegangsmiddel. Deze verplichtingen zijn gericht op het exclusieve gebruik van het toegangsmiddel door de (rechts)persoon aan wie het toegangsmiddel is verstrekt. De verplichtingen, die voor zichzelf spreken, kunnen worden uitgewerkt bij ministeriële regeling.

Het toegangsmiddel mag uitsluitend aangewend worden voor het gebruik waarvoor het gemaakt is. Certificaten zijn gemaakt voor het verkrijgen van toegang tot de SBV-Z en kunnen ook worden gebruikt bij andere elektronische gegevensuitwisselingen ten behoeve van het verzekeren van de authenticiteit, het verzorgen van vertrouwelijkheid en het plaatsen van handtekeningen.

Artikel 22

De gronden voor het intrekken van een toegangsmiddel corresponderen met de voorgaande bepalingen omtrent toekenning, verstrekking, vergoeding, beheer, beveiliging en gebruik. Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat onder het toegangsmiddel tevens begrepen wordt de drager daarvan, zoals een pas of een programma.

De werking van een toegangsmiddel is aangetast wanneer het toegangsmiddel niet meer met zekerheid het verband kan leggen met de persoon of rechtspersoon aan wie het verstrekt is. Die situatie ontstaat bijvoorbeeld indien vermoed wordt dat de codes voor het gebruik van een toegangsmiddel niet meer uitsluitend aan de houder van het toegangsmiddel bekend zijn of dat het toegangsmiddel misbruikt wordt.

Artikel 23

Naar de huidige normen zijn certificaten vanaf de datum van uitgifte drie jaar geldig. Daarmee wordt rekening gehouden bij het opstellen van de ministeriële regeling.

Artikel 24

De Minister van VWS behoudt alle rechten op de verstrekte toegangsmiddelen.

Artikel 25

In praktijk komt het vaak voor dat cliënten niet zelf hun medicijnen ophalen bij de apotheek. Het ophalen van medicijnen door derden is een gangbare en geaccepteerde procedure, waarvan veel cliënten afhankelijk zijn. Het is niet de bedoeling dat de invoering van het burgerservicenummer bestaande, verantwoorde zorgprocessen onmogelijk maakt. Het uitgeven van medicijnen is een vorm van zorgverlening die uitsluitend plaatsvindt na een voorafgaand contact van de cliënt met de zorgaanbieder die de medicijnen heeft voorgeschreven. Deze zorgaanbieder heeft op grond van de wet de plicht om de identiteit van de cliënt te controleren en om het burgerservicenummer van de cliënt vast te stellen. Daardoor is gewaarborgd dat de door de zorgaanbieder aan de apotheker verstrekte medicatiegegevens bij de juiste persoon horen. Bovenstaande overwegingen leiden tot de conclusie dat voor het afgeven van medicijnen de controle van de identiteit van de cliënt veelal niet noodzakelijk is voor het verlenen van de gevraagde zorg of voor het gebruik van het burgerservicenummer. Dat geldt ook wanneer de cliënt de medicijnen zelf ophaalt. Daarom is met het onderhavige besluit artikel 5, onderdeel a, van de wet dat de identificatie van de cliënt en het vaststellen van het burgerservicenummer verplicht stelt bij het eerste contact met de cliënt, voor apothekers buiten toepassing gesteld.

Door artikel 5, onderdeel b, van de wet van toepassing te laten op apothekers, blijven zij verplicht om de identiteit en het burgerservicenummer van de cliënt vast te stellen indien dat redelijkerwijs nodig is. Deze vaststelling geschiedt op de wijze zoals voorzien in de artikelen 6 en 7 van de wet. Apothekers hebben daarmee het recht om van de cliënt inzage in een wettelijk identiteitsbewijs te verlangen en om de voorzieningen voor het verifiëren van het burgerservicenummer te benutten.

Artikel 26

In de praktijk kunnen zich voorts situaties voordoen waarin de identiteit van een cliënt niet kan worden vastgesteld. Dit soort situaties dient overigens wel onderscheiden te worden van de gevallen waarin de verlening van zorg acuut nodig is en er geen tijd is om eerst de identiteit van de cliënt vast te stellen en het burgerservicenummer op te vragen of te verifiëren. Artikel 12 van de wet beschrijft de procedure voor dergelijke gevallen van acute zorg.

Hier gaat het om de situaties waarin identificatie van de cliënt niet mogelijk is doordat deze geen geldig wettelijk identiteitsbewijs toont. Te denken valt aan een cliënt die het identiteitsbewijs is vergeten of een cliënt die weigert mee te werken aan de identificatie. Verder kan het identiteitsbewijs zijn verlopen, zijn vervalst of geregistreerd staan als niet meer in omloop zijnde. In het kader van de zorgverlening is het onwenselijk medische persoonsgegevens met behulp van het burgerservicenummer vast te leggen en daarna te verstrekken zonder dat de identiteit van de cliënt is vastgesteld. Het doel van het gebruik van het burgerservicenummer door zorgaanbieders, namelijk het waarborgen dat de persoonsgegevens die in het kader van zorgverlening verwerkt worden betrekking hebben op de betreffende cliënt, wordt in dergelijk gevallen immers niet bereikt. Artikel 11 van de wet biedt de grondslag voor het regelen van de gegevensverwerking in gevallen dat de identiteitscontrole onmogelijk is of een onevenredige inspanning vergt. Daarvan is met het onderhavige besluit gebruik gemaakt door de verwerking van het burgerservicenummer in beginsel te verbieden als de identiteit van een cliënt niet is vastgesteld.

In het tweede lid van artikel 26 worden tevens de gegevens genoemd die een zorgaanbieder moet verwerken als hij het burgerservicenummer niet mag gebruiken. Die gegevens zijn van belang om, ondanks de afwezigheid van het burgerservicenummer, toch een zo groot mogelijke zekerheid te creëren dat de gegevens bij de juiste persoon horen. Dit geldt voor zowel de registratie van persoonsgegevens in de eigen administratie, als het verstrekken van persoonsgegevens aan anderen. Uit onderzoek naar de kwaliteit van de persoonsgegevens bij zorgaanbieders is gebleken dat de registratie van voorletters, geslachtsnaam (meisjesnaam), geboortedatum, postcode en huisnummer in 83% tot 97% van de gevallen tot de juiste persoon leidt (Rapportage vervolgonderzoek naar de kwaliteit van persoonsgegevens in het kader van de invoering van het BSN in de zorg, versie 1.0, 2005).

Artikel 27

In twee gevallen zou het vasthouden aan de hoofdregel dat het burgerservicenummer niet gebruikt mag worden, leiden tot een

onnodige inbreuk in het normale zorgproces. Het betreft apothekers en zorg die per telefoon of per elektronisch bericht wordt verleend.

De bijzondere positie van apothekers is in de toelichting op artikel 25 reeds uiteen gezet. Indien het redelijkerwijs nodig is dat de apotheker de identiteit van de cliënt vaststelt, maar die vaststelling niet mogelijk is of een onevenredige inspanning kost, mag de apotheker vanwege zijn bijzondere rol in de keten van zorgverlening toch het burgerservicenummer gebruiken wanneer hij de identiteit van de cliënt controleert door de cliënt te vragen naar enkele persoonsidentificerende gegevens, te weten naam, adres en geboortedatum. Na afdoende beantwoording van deze vragen kan het burgerservicenummer worden vermeld met de vermelding dat de cliënt niet is geïdentificeerd.

Telefonische consulten behoren tot het normale zorgproces. E-mail consulten zijn op dit moment nog minder gebruikelijk, maar zullen in de nabije toekomst naar verwachting steeds meer ingeburgerd raken. Het is bij deze vormen van zorgverlening fysiek onmogelijk een identiteitsbewijs te tonen. Omdat het wettelijk identiteitsbewijs niet gecontroleerd kan worden, zouden in deze gevallen geen persoonsgegevens mogen worden verwerkt in combinatie met het burgerservicenummer. Het is niet de bedoeling dat de invoering van het burgerservicenummer bestaande, verantwoorde zorgprocessen onmogelijk maakt. De zorgaanbieder maakt bij consulten per telefoon of e-mail ook nu al de afweging of het verlenen van verantwoorde zorg op die manier mogelijk is. De consulten die per telefoon of e-mail verricht worden, betreffen relatief eenvoudige medische kwesties. Na de invoering van het burgerservicenummer in de zorg zal de zorgaanbieder bij zijn beslissing een cliënt aldus te behandelen, moeten meewegen of in het specifieke geval de gevraagde zorg verleend kan worden zonder dat de meest betrouwbare methode van identificatie, namelijk controle van het wettelijk identiteitsbewijs, heeft kunnen plaatsvinden. Daarbij speelt een rol dat andere gebruikers van het burgerservicenummer mogen vertrouwen op zijn zorgvuldige omgang met dat nummer.

Op grond van bovenstaande overwegingen is in dit besluit geregeld dat een zorgaanbieder die telefonisch of per e-mail zorg verleent, persoonsgegevens in combinatie met het burgerservicenummer dient te verwerken zonder dat de identiteit van de cliënt is vastgesteld met een identiteitsbewijs. Daar gelden wel twee voorwaarden voor. Ten eerste moet de zorgaanbieder de identiteit controleren door naar bepaalde persoonsidentificerende gegevens te vragen. Zoals hierboven vermeld, geven deze gegevens een hoge mate van zekerheid omtrent de identiteit van de cliënt. Ten tweede moet de zorgaanbieder bij het verstrekken van cliëntgegevens aan andere zorgaanbieders, indicatieorganen of zorgverzekeraars vermelden dat geen identiteitscontrole heeft plaatsgevonden.

Artikel 29

Het burgerservicenummer is de opvolger van het sociaal-fiscaalnummer. Op het moment van inwerkingtreding van de wet

zijn er zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars, die over het sociaal-fiscaalnummer van hun cliënten beschikken. Het gaat met name om zorgverzekeraars die uit hoofde van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Zorgverzekeringswet het sociaal-fiscaalnummer administreren en om zorgaanbieders, indicatieorganen en zorgverzekeraars die deelnemen aan de experimenten met informatie- en communicatietechnologie in de zorg. Deze experimenten zijn opgezet ter voorbereiding op het gebruik van het burgerservicenummer en van het elektronisch patiëntendossier. Op grond van het Tijdelijk besluit gebruik softnummer experimenten informatietechnologie zorg (Stb. 2005, 566) zijn de deelnemers bevoegd het sociaal-fiscaalnummer van hun cliënten te verwerken. Naar verwachting zullen de experimenten nog lopen wanneer de wet in werking treedt.

In verband met de waarborgen omtrent het gebruik van het burgerservicenummer en de desbetreffende verbeteringen ten opzichte van het sociaal-fiscaalnummer, dient voorkomen te worden dat de sociaal-fiscaalnummers in de zorgsector zonder meer worden verwerkt als waren het burgerservicenummers. Aangezien met dat nummer bijzondere persoonsgegevens verwerkt worden, die ook aangewend worden bij het verlenen van zorg, is een stringenter regime wenselijk dan is neergelegd in artikel 22a van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer. Ingevolge die bepaling wordt een vermelding van het sociaal-fiscaalnummer gelijkgesteld met een vermelding van het burgerservicenummer.

De vaststelling of het sociaal-fiscaalnummer inderdaad het burgerservicenummer van de cliënt is, dient te geschieden op de wettelijk voorgeschreven wijze. Zorgaanbieders en indicatieorganen zullen derhalve veelal -via de sectorale berichtenvoorziening in de zorg- een beroep doen op de beheervoorziening die de burgerservicenummers registreert. Verificatie van het burgerservicenummer hoeft niet met behulp van die voorzieningen, indien het nummer is verkregen uit de gemeentelijke basisadministratie. Vrijwel alle zorgverzekeraars kunnen van deze mogelijkheid gebruik maken.

Nadat is vastgesteld dat het sociaal-fiscaalnummer gelijk is aan het burgerservicenummer van de cliënt, dient het als burgerservicenummer te worden geadministreerd. Deze eis wordt gesteld om verwarring over de aard van het geadministreerde nummer te voorkomen.

Indien niet is vastgesteld dat het sociaal-fiscaalnummer gelijk is aan het burgerservicenummer van de cliënt, moet het sociaal-fiscaalnummer uit de administratie verwijderd worden. Deze overgangstermijn is logischerwijs niet van toepassing op zorgverzekeraars die automatisch mutaties van GBA krijgen en verwerken.

Gelet op de mogelijkheid die de SBV-z biedt om zorgaanbieders, zorgverzekeraars en indicatieorganen batchgewijs te voorzien van geverifieerde BSNs kan de bovengeschetste omzetting van het

sociaal-fiscaalnummer naar het burgerservicenummer binnen een termijn van drie maanden voltooid zijn.

Artikel 30

Het CIBG geeft vanaf 2005 certificaten uit. Deze worden uitsluitend verstrekt aan (rechts)personen waarvan is vastgesteld dat deze een zorgaanbieder is. De uitgifte geschiedt op basis van overeenkomsten. Het onderhavige besluit legt dezelfde normen aan voor de uitgifte van certificaten. De certificaten die op het moment van inwerkingtreding van dit besluit in omloop zijn gebracht, zijn derhalve met dezelfde waarborgen omgeven als de certificaten die op basis van dit besluit worden verstrekt. Om te voorkomen dat op hetzelfde type certificaten, afhankelijk van de datum van uitgifte, hetzij een civielrechtelijk regime, hetzij een publiekrechtelijk regime van toepassing is, voorziet artikel 30 in de omzetting van de eerder uitgegeven certificaten.

De omzetting verloopt als volgt. Een zorgaanbieder met een certificaat wordt ingeschreven in het register van zorgaanbieders direct nadat het onderhavige besluit in werking is getreden.

Op dat moment wordt de overeenkomst met betrekking tot een aan die zorgaanbieder verstrekt certificaat aangemerkt als een aanvraag voor een op grond van het onderhavige besluit toe te kennen certificaat.

Vervolgens zegt de Minister van VWS de overeenkomst op. Daarvoor geldt een opzegtermijn van één maand.

Op het moment dat de opzegtermijn is verstreken, wordt het certificaat geacht te zijn toegekend en verstrekt op grond van het onderhavige besluit.

De Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

H. Hoogervorst